

UZASADNIENIE

Powód wytoczył powództwo przeciwko pozwanym o zwolnienie spod egzekucji:

a) prowadzonej przez Komornika Sądowego w Sądzie Rejonowym w Gorzowie Wielkopolskim P. Z., pod sygnaturą KM 2466/14, prawo wieczystego użytkowania na nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...),

b) prowadzonej przez Komornika Sądowego w Sądzie Rejonowym w S. A. P., pod sygnaturą KM 2057/14 nieruchomość, dla której Sąd Rejonowy w S. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) oraz nieruchomość, dla której Sąd Rejonowy w S. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...).

Strona powodowa wniosła też o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu swojego stanowiska powód podał, że do wyżej wymienionych nieruchomości oraz prawa wieczystego użytkowania została skierowana egzekucja przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w K. w celu wyegzekwowania należności przysługującej spółce (...) spółce z o.o. w K. wobec spółki (...) spółki akcyjnej w K.. Wskazał, że egzekucja została skierowana zarówno do nieruchomości jak i prawa wieczystego użytkowania, które od dnia 17 października 2014 roku nie są własnością spółki (...) spółki akcyjnej w K., bowiem powód na podstawie aktu notarialnego nabył w dniu 17 października 2014 roku prawo własności nieruchomości dla której Sąd Rejonowy w S. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) oraz nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w S. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). Ponadto tym samym aktem notarialnym powód nabył także prawo wieczystego użytkowania na nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). Dodał, że pozwane spółki w istocie zmierzają do wyrządzenia szkody powódce i storpedowania ugody z dnia 17 października 2014 roku.

W odpowiedzi na pozew pozwana ad 1) i pozwana ad 2) wniosły o oddalenie powództwa i zasądzenie od strony powodowej na ich rzecz kosztów procesu. Ponadto obie pozwane spółki złożyły wniosek o zawieszenie przedmiotowego postępowania w trybie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. do czasu zakończenia postępowania w przedmiocie stwierdzenia nieważności umowy z dnia 17 października 2014 roku.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwane wskazały, że zaprzeczają, aby zmierzały do wyrządzenia szkody wierzycielom i storpedowania umowy – ugody z dnia 17 października 2014 roku. Wskazały, iż nakaz zapłaty z powództwa (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. przeciwko (...) spółce akcyjnej w K. został wydany w dniu 26 maja 2014 roku, a pierwszy wniosek o wszczęcie egzekucji został skierowany w dniu 10 października 2014 roku, a więc przed zawarciem kwestionowanej ugody przenoszącej własność nieruchomości o prawa wieczystego użytkowania. Ponadto zdaniem pozwanych ugoda została zawarta w sposób bezprawny i jako taka jest nieważna i nie wywołuje skutków prawnych. Spółka (...) spółka akcyjna w K. oraz jej akcjonariusze wytoczyli powództwo przeciwko (...) spółce akcyjnej w P. o stwierdzenie nieważności ugody z dnia 17 października 2014 roku (sygn. akt VIII GC 32/15). Powództwo to zostało zabezpieczone postanowieniem Sądu Okręgowego w Szczecinie poprzez ustanowienie zakazu zbywania i obciążania wszystkich nieruchomości oraz wpisaniem w księgach wieczystych dotyczących tych nieruchomości wzmianki o toczącym się postępowaniu o stwierdzenie nieważności ugody. Spółka (...) wskazała ponadto, że co do nieruchomości objętej księgą wieczystą o numerze (...) została ona zajęta przed zawartą ugoda - umową, a pozwana tylko się przyłączyła do prowadzonej egzekucji. Natomiast nieruchomość objęta księgą wieczystą o numerze (...) nadal jest własnością C. & C. E..

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Aktem notarialnym zawartym w dniu 17 października 2014 roku strona powodowa nabyła prawo własności nieruchomości dla której Sąd Rejonowy w S. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...)

oraz nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w S. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). Ponadto tym samym aktem notarialnym powód nabył także prawo wieczystego użytkowania na nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...).

(dowód: akt notarialny z dnia 17 października 2014 roku k. 10 – 56, zeznania świadka K. N. k. 565)

W dniu 26 maja 2014 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w sprawie o sygnaturze akt VIII GNc 221/14 z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. przeciwko (...) Kasz. spółce (...) spółce akcyjnej w K.. Nakaz został zaopatrzony w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 30 września 2014 roku (sygn. akt VIII GCc 143/14). Na podstawie tego tytułu była prowadzona egzekucja z wniosku (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wobec spółki (...) spółki akcyjnej w K. w ramach postępowania Km 2057/14 i Km 2466/14. Spółka (...) skierowała także egzekucję wobec prawa wieczystego użytkowania na nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), które to prawo zostało nabyte przez powodową spółkę aktem notarialnym z dnia 17 października 2014 roku. Ponadto spółka (...) skierowała także egzekucję wobec nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w S. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) oraz wobec nieruchomości dla której Sąd Rejonowy w S. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). Obie te nieruchomości zostały nabyte przez powodową spółkę aktem notarialnym z dnia 17 października 2014 roku. Komornik P. Z. dokonując zajęcia dwóch nieruchomości z wniosku spółki (...) nie miał informacji, że nie są one własnością spółki (...). Dopiero po zajęciu dostał pismo od powodowej spółki (...), z którego wynikało, iż to ona jest właścicielem tych nieruchomości. Sąd wieczystoksięgowy oddalił wniosek komornika A. P. o wpis w księgach z uwagi na fakt, iż w dziale drugim jako właściciel była wpisana spółka (...).

(dowód: akt notarialny z dnia 17 października 2014 roku k. 10 – 56, odpis z KW (...) k. 57 – 61, KW (...) k. 62-66, KW (...) k. 67, wezwanie do zapłaty k. 72-73, wezwanie do zapłaty k. 74-75, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 76-77, akta komornicze Km 2466/14, akta komornicze Km 2057/14, zeznania świadka P. Z. k. 562, zeznania świadka A. P. k. 565),

W wykonaniu umowy z dnia 17 października 2014 roku w akcie notarialnym wniesiono, aby notariusz przesłał wpisy do właściwych sądów wieczystych celem ujawnienia praw własności i prawa wieczystego użytkowania. W dniu 20 października 2014 roku dokonano wpisów wzmianek w odpowiednich księgach wieczystych. Wpisy zostały zaskarżone. Sąd Odwoławczy nie podzielił stanowiska skarżącej oddalając zażalenia. Pozwane spółki zakwestionowały ważność umowy – ugody z dnia 17 października 2014 roku i wytoczyły powództwo o stwierdzenie jej nieważności podnosząc, że osoby, które uczestniczyły w jej zawarciu nie zostały prawidłowo powołane w skład organów spółki (...) na nadzwyczajnym zgromadzeniu akcjonariuszy, które miało miejsce w dniu 10 października 2014 roku. Postanowieniem z dnia 22 października 2014 roku udzielił zabezpieczenia powództwa poprzez wstrzymanie wykonania uchwał z dnia 10 października 2014 roku. Postanowieniem z dnia 6 lutego 2015 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie udzielił zabezpieczenia powództwa o stwierdzenie nieważności umowy - ugody z dnia 17 października 2014 roku poprzez ustanowienie zakazu zbywania i obciążania wszystkich nieruchomości oraz nakazanie wpisania w księgach wieczystych dotyczących tych nieruchomości wzmianki o toczącym się procesie o stwierdzenie nieważności umowy - ugody z dnia 17 października 2014 roku.

(dowód: odpis z księgi wieczystej (...) k. 57-61, odpis z księgi wieczystej (...) k.62-66, odpis z księgi wieczystej (...) k. 67-71, akt notarialny z dnia 10 2015 roku k. 124 – 165, odpis pozwu z dnia 4 listopada 2014 roku k. 178 – 213, odpis postanowienia k. 214 – 223, odpis pozwu k. 224- 280, odpis postanowienia k. 281- 281, odpis postanowienia k. 509- 512, odpis postanowienia k. 513 – 520, odpis postanowienia k. 521 – 524, odpis z ksiąg wieczystych k. 558, 559, 560, aktualne odpisy z ksiąg wieczystych k. 671 – 721, akta komornicze Km 2466/14, akta komornicze Km 2057/14, zeznania świadka M. G. k. 563, zeznania świadka T. B. k. 597 – 598, przesłuchanie reprezentanta powoda k. 722 v – 723, przesłuchanie reprezentanta pozwanej spółki (...) k. 723 v).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione.

W pozwie strona powodowa żądała zwolnienia spod egzekucji:

- a) prowadzonej przez Komornika Sądowego w Sądzie Rejonowym w Gorzowie Wielkopolskim P. Z., pod sygnaturą KM 2466/14, prawo wieczystego użytkowania na nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...),
- b) prowadzonej przez Komornika Sądowego w Sądzie Rejonowym w S. A. P., pod sygnaturą KM 2057/14 nieruchomość, dla której Sąd Rejonowy w S. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) oraz nieruchomość, dla której Sąd Rejonowy w S. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...).

Podstawę materialnoprawną objętego pozwem żądania stanowi przepis art. 841 § 1 kpc, zgodnie z którym osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa. Legitymacja czynna przysługuje jedynie osobom trzecim, których prawa zostały naruszone w wyniku skierowania egzekucji do określonych przedmiotów, tj. w konkretnym postępowaniu egzekucyjnym. Uwzględniając to, że stronami w postępowaniu egzekucyjnym są wierzyciel i dłużnik, przymiot strony postępowania egzekucyjnego określa zaś treść tytułu wykonawczego, należy przyjąć, że do oceny, czy powództwo wniosła osoba trzecia, wystarczające jest posłużenie się kryterium formalnym i ograniczenie się do zbadania w tym zakresie tytułu wykonawczego (tak D. Zawistowski, Komentarz do art. 841 Kodeksu postępowania cywilnego, LEX 2013). Zgodnie z § 2 powyższego przepisu jeżeli dłużnik zaprzecza prawu powoda, należy oprócz wierzyciela pozwać również dłużnika. Podzielając wyrażone w tym względzie stanowisko, wskazać należy, iż poza sporem pozostawał fakt, iż na podstawie tytułu – nakazu zapłaty zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (VIII GNc 221/14) była prowadzona egzekucja z wniosku (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wobec spółki (...) spółki akcyjnej w K. w ramach postępowania Km 2057/14 i Km 2466/14. Spółka (...) skierowała także egzekucję wobec prawa wieczystego użytkowania na nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), które to prawo zostało nabyte przez powodową spółkę aktem notarialnym z dnia 17 października 2014 roku. Ponadto spółka (...) skierowała także egzekucję wobec nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w S. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) oraz wobec nieruchomości dla której Sąd Rejonowy w S. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). Obie te nieruchomości zostały nabyte przez powodową spółkę aktem notarialnym z dnia 17 października 2014 roku. Nie budzi zatem wątpliwości legitymacja czynna strony powodowej. Natomiast legitymowany biernie jest wierzyciel prowadzący egzekucję w tym wypadku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K.. Jeżeli dłużnik zaprzecza prawu powoda, powództwo należy wytoczyć także przeciwko dłużnikowi (art. 841 § 2 kpc). Pomiędzy wierzycielem a dłużnikiem zachodzi wówczas współuczestnictwo konieczne (zob. także postanowienie SN z dnia 25 listopada 1977 r., IV CZ 133/77, LEX nr 8031). Dłużnikiem w postępowaniu egzekucyjnym Km 2057/14 i Km 2466/14 jest spółka (...) spółka akcyjna w K., która prawu powoda zaprzecza. Swoje stanowisko potwierdziła w odpowiedzi na pozew.

Stosownie do art. 841 § 3 kpc, omawiane powództwo można wnieść w terminie miesiąca od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa, chyba że inny termin jest przewidziany w przepisach odrębnych. Ukonstytuowany w powyższym przepisie termin do wytoczenia powództwa ekscydencyjnego ma charakter materialnoprawny, w związku z czym nie podlega przywróceniu w trybie przepisu art. 168 kpc i następnym, zaś jego przekroczenie skutkuje oddaleniem powództwa. Miesięczny termin prekluzyjny liczony jest od dnia, w którym osoba trzecia dowiedziała się o naruszeniu prawa. Zasadniczą zatem kwestią przy ocenie zachowania przez powódkę wskazanego terminu jest ustalenie chwili rozpoczęcia jego biegu, równoznacznej z chwilą dowiedzenia się przez nią o naruszeniu prawa, a także chwili wniesienia powództwa. Odnosząc powyższe do realiów niniejszej sprawy wskazać należy, iż zawiadomienie o wszczęciu egzekucji Komornik P. nastąpiło w dniu 12 listopada 2014 roku natomiast komornika Z. w dniu 4 listopada 2014 roku. Zatem strona powodowa zachowała ustawowy termin do złożenia przedmiotowego pozwu.

Powoda wszczynającego spór powództwem opartym na omawianej podstawie z art. 841 § 1 kpc obciąża obowiązek wykazania, że jego prawo zostało naruszone przez egzekucję. W ocenie Sądu obowiązkowi powódka temu obowiązkowi sprostaa. Ja wynika bowiem z aktu notarialnego zawartego w dniu 17 października 2014 roku strona powodowa nabyła prawo własności nieruchomości dla której Sąd Rejonowy w S. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) oraz nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w S. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). Ponadto tym samym aktem notarialnym powód nabył także prawo wieczystego użytkowania na nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). Pozwane spółki jako linię obrony przyjętą w tym procesie wskazywały na nieważność powyższej umowy z dnia 17 października 2014 roku. Zdaniem Sądu Okręgowego kognicja sądu w sprawach opartych o dyspozycję art. 841 k.p.c. jest ograniczona i nie obejmuje badania ważności umowy stanowiącej podstawę nabycia spornych nieruchomości oraz prawa wieczystego użytkowania. Sąd ocenia jedynie treść umowy zawartej w formie aktu notarialnego z dnia 17 października 2014 roku pod kątem skutecznego przeniesienia prawa własności nieruchomości i prawa wieczystego użytkowania. Sąd Okręgowy nie dopatrył się żadnych nieprawidłowości w treści aktu notarialnego, który stał się podstawą prawomocnych wpisów w księgach wieczystych jako właścicielki. Nie zmienia tego fakt, iż toczy się postępowanie o stwierdzenie nieważności umowy - ugody z dnia 17 października 2014 roku albowiem na dzień orzekania w przedmiotowej sprawie nie została stwierdzona nieważność owej umowy, a sąd orzeka biorąc pod uwagę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy (art. 316 k.p.c.). Nie bez znaczenia jest też fakt, iż w postępowaniu o stwierdzenie nieważności udzielono powodowi zabezpieczenia powództwa poprzez ustanowienie zakazu zbywania i obciążania wszystkich nieruchomości oraz nakazanie wpisania w księgach wieczystych dotyczących tych nieruchomości wzmianki o toczącym się procesie o stwierdzenie nieważności umowy - ugody z dnia 17 października 2014 roku.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy nie znalazł też podstaw do zawieszenia przedmiotowego postępowania na podstawie wnioskowanej przez pozwane tj. na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c. uznając, iż postępowanie o stwierdzenie nieważności umowy nie jest prejudykatem dla niniejszego sporu ponadto powódka jest osobą trzecią, której prawo zostało naruszone i tym samym zawieszenie przedmiotowego sporu oznaczałoby niemożność uzyskania przez powódkę ochrony prawnej gwarantowanej zapisem art. 841 k.p.c.

Zdaniem Sądu Okręgowego z akt komorniczych Km 2057/14 i Km 2466/14 jednoznacznie wynika, iż wszczęcie egzekucji co spornych nieruchomości i prawa wieczystego użytkowania nastąpiło dopiero w dniu 4 i 12 listopada 2014 roku czyli już po nabyciu praw przez powodową, spółkę co miało miejsce w dniu 17 października 2014 roku. Nie nastąpiło też skuteczne przyłączenie się przez spółkę (...) do już toczącej się egzekucji albowiem próba przyłączenia miała miejsce po dniu 17 października 2014 roku i tym samym czynność egzekucyjna polegająca na przyłączeniu okazała się nieskuteczna. Jak wynika z zeznań świadka P. Z. w chwili wszczynania egzekucji wobec spornych dwóch nieruchomości nie posiadał on wiedzy, aby nie były one własnością dłużnika spółki (...). Jednocześnie zeznał on, że osobiście przed wszczęciem egzekucji nie badał ksiąg wieczystych bowiem czynił to asesor komorniczy i nie wie czy widział wzmianki w księgach ujawniające prawa powodowej spółki. Natomiast świadek A. P. zeznała, iż faktycznie skierowana została egzekucja do dwóch nieruchomości z wniosku spółki (...), a następnie Sąd wieczystoksięgowy oddalił wniosek komornika o wpis w księgach z uwagi na fakt, iż w dziale drugim jako właściciel była wpisana spółka (...). Jednak świadek zeznała, że nie wie, czy i kiedy nastąpiła zmiana właściciela w sprawach gdzie sąd wieczystoksięgowy odmówił jej wpisu. Zeznania te w kontekście dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach Km 2057/14 i Km 2466/14 prowadzą do jednoocznego wniosku, iż egzekucja w wniosku spółki (...) przeciwko spółce (...) została w istocie skierowana w dniach 4 i 12 listopada 2014 roku do nieruchomości dla której Sąd Rejonowy w S. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) oraz nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w S. V Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), a także do prawa wieczystego użytkowania na nieruchomości, dla której Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), które to nieruchomości i prawo wieczystego użytkowania były własnością powodowej spółki. Reasumując stwierdzić należy, iż nakaz zapłaty w sprawie o sygnaturze akt VIII GNC 221/14 z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. przeciwko (...) Kasz spółce (...) spółce akcyjnej w K. został zaopatrzony w klauzulę wykonalności w dniu 30 października 2014 roku, w tym też dniu złożony został wniosek wierzyciela o

wszczęciu egzekucji przeciwko spółce (...). Wniosek taki wpłynął do komornik A. P. w dniu 3 listopada 2014 roku a do komornika P. Z. w dniu 4 listopada 2004 roku. Kolejną czynnością były zawiadomienia o wszczęciu egzekucji z nieruchomości - u komornik A. P. w dniu 12 listopada 2014 roku, u komornika P. Z. w dniu 4 listopada 2014 roku. Wszystkie powyższe okoliczności dowodzą, iż w tej dacie egzekucja nie mogła być skutecznie wszczęta albowiem od dnia 17 października 2014 roku powodowa spółka była właścicielem tych dwóch nieruchomości i prawa wieczystego użytkowania, co czyni zasadnym powództwo oparte o dyspozycję art. 841 k.p.c.

Stan faktyczny w rozważanej sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów załączonych do pozwu odpowiedzi na pozew jaki i składanych przez strony w toku procesu. Ponadto podstawę ustaleń faktycznych stanowiły dowody z dokumentów znajdujące się w aktach Km 2057/14 i Km 2466/14. Tak zgromadzone dowody z dokumentów ocenić należy jako rzetelnie i wiarygodnie przedstawiające stanowiska stron i okoliczności sprawy. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich prawdziwości dlatego też uznał, że powyższe dowody z dokumentów stanowią podstawę do czynienia w oparciu o nie ustaleń faktycznych w istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy kwestiach. Sąd oparł się również na dowodach osobowych w szczególności zeznaniach A. P. jak i P. Z. jako najistotniejszych dla niniejszego postępowania albowiem świadkowie ci są komornikami, którzy podejmowali czynności egzekucyjne. Poza nawiasem szczegółowych ustaleń Sąd Okręgowy pozostawił kwestię okoliczności odbycia nadzwyczajnego walnego zgromadzenia z dnia 10 października 2014 roku, konfliktów i wzajemnych relacji pomiędzy wszystkimi spółkami tego sporu jak również wielość procesów toczących się pomiędzy stronami w różnych konfiguracjach. Podobnie poza zainteresowaniem Sądu orzekającego były kwestie postępowań prokuratorskich inicjowane przez strony. Jak już bowiem wyżej podniesiono z przyczyn jurydycznych zadaniem Sądu Okręgowego w przedmiotowym procesie było ustalenie czy doszło na naruszenia praw osoby trzeciej na skutek wszczęcia egzekucji, co Sąd uczynił pozostawiając poza nawiasem rozważań pozostałe kwestie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Z uwagi na to, że powódka wygrała proces w całości pozwane są zobowiązane do zwrotu powódce poniesionych przez nią kosztów procesu. Na koszty te składa się kwota 100 000 złotych tytułem opłaty od pozwu oraz kwota 7200 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika procesowego ustalonego na podstawie § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 1348 ze zm.) oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

1. (...);
2. (...)